בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב**', **כ"ד** ב**אייר** תשס"ג (**26** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד** ב**אייר**, **39** ימים, שהם **חמישה** שבועות ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

"**הגיע הזמן לחתוך!**" [אריאל שרון, כ"ג באייר תשס"ג]

"ויאמר המלך, זאת אומרת זה בני החי ובנֵך המת, וזאת אומרת לא, כי בנך המת ובני החי. ויאמר המלך, קחו לי חרב, ויביאו החרב לפני המלך. ויאמר המלך, גִזרו את הילד החי לשניים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת. ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר – "בי אדוני, תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתוהו", וזאת אומרת, "גם לי גם לָך לא יהיה, גזורו!" [מלכים_א ג' כ"ג-כ"ו]

ועוד –

"וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת..."
[שמות י"ג 21]

תקופה זאת מוכרת לנו מהימים שקדמו למלחמת ששת הימים כ"**תקופת ההמתנה**". מיום ליום נראה היה כי הסבך נהיה יותר ויותר עבה. כמו בימים ההם, גם בזמן הזה. שוב אנו מוצאים את עצמנו כ'מובלים' ולא כמובילים. היה ראוי לצפות שבימים אלה של 'לילה', **עמוד הא"ש** [ראשי תחבות של ראש ממשלתנו] יאיר לנו את הדרך, ולא יאמר לנו שזהו זה. אין עוד. אחרי יותר מ- 3300 שנה של היסטוריה יהודית, בהן כל הזמן, נסענו לקראת ..., עכשיו על סף גילוי מלוא אורם של ימות המשיח, זכינו למנהיגות מדינית שאינה מאמינה **לא בעצמה ולא בעם שהיא אמורה להנהיג**.

מוכר לנו גם הסיפור של האיש שהוזמן לליל הסדר, והתלהב מהבשורה שייהנה מסעודה שכמותה מעולם לא היתה לו, ושהוא לעולם לא ישכח אותה. אך, למרבה צערו, לא טרחו ליידע אותו על פרטי מהלך הסדר. לפני "שולחן עורך", המשתתפים מקדשים, אוכלים כרפס, שואלים שאלות ומספרים את ההגדה. אח"כ, ועוד לפני המרק, זוכים לאכול מצות וגם, ... **מרור**! בשביל האורח בסיפור שלנו, המרור היה הקש ששבר אותו, והוא ברח מן הסעודה. בדיוק לפני כל מה שהוא חיכה לו. הוא נמלט בדיוק ברגע הלא-נכון.

כמו האורח שלנו, כך אנחנו וכך מנהיגינו.

לא זאת השעה לחתוך. **אין למעשה שעה כזאת**.

או שאנחנו כאן מתוך זכות, כי הארץ היא זו שהקב"ה נתן ונותן לנו; או שאין אנו צודקים, והארץ לא שלנו, ואין לנו זכות אף לחלק ממנה. אין יותר מ-אמת אחת. האם אוזנינו אטומות? האם עינינו לא רואות?

"...דע מאַיִן באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון." [פרקי אבות ג' א']

עם ישראל נמצא **לא במצב, ולא בהמתנה אלא במבחן**. בשבת האחרונה קראנו בתורה את פרשת "**בחוקותיי**", הפרשה האחרונה בספר "**ויקרא**", ספר המפרטת את ה"קריאה", את ה"יעד" הקדוש של העם היהודי. בפרשה, הקב"ה מעמיד בפנינו בחירה:

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב׳, כ״ד באייר** תשס״ג (**26 במאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"אם בחוקותיי תֵלֵכו, ... וישבתם לבטח בארצכם. ... ואם לא תשמעו לי ... אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה..." הבחירה בידינו.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל